

[Statsministeren]

nordiske samarbejde er unikt, og hvor samhørigheden mellem de nordiske folk er særlig stærk. Der skabes samtidig forudsætninger for en tilsvarende tilpasning af samarbejdsapparatet til det, der er væsentligt.

I en tid, hvor de nordiske lande skal deltage stærkere i europæisk samarbejde, øges behovet for at værne om og videreudvikle den nordiske kulturelle identitet og fællesskabet i Norden. Der arbejdes derfor med en opprioritering af kultursamarbejdet i Norden, uddannelse og forskning, folkeoplysning, børne- og ungdomskultur, udvikling af sprogfællesskabet samt film- og mediasamarbejde. Dette bliver en vigtig opgave for de nordiske kulturministre, hvor det er ønskeligt med en tæt dialog med Nordisk Råd for at sikre bred nordisk forankring for denne nysatsning.

Det nordiske miljøssamarbejde har fortsat stor betydning, hvor vi kan bidrage med fællesnordiske holdninger og løsninger for at bekæmpe den grænseoverskridende forurening dels internationalt, dels i nærområder omkring Norden. Udviklingen af infrastrukturen i Norden er et andet område. Her forventes dog ikke, at Nordisk Ministerråds budget finansierer samarbejdet, men et øget politisk samarbejde kan lægge grundlaget for, at to eller flere lande går sammen om større projekter. Et eksempel herpå er Øresundsbroen.

Den anden udfordring er at udvikle samarbejdet i Europa. Her må vi udnytte den tradition, som er så unik i Norden, nemlig de mange uformelle og tætte kontakter på kryds og tværs mellem landene på alle niveauer.

For at opprioritere det nordiske samarbejde og for at sikre, at behovene i højere grad styrer indsatsen, tager statsministrene selv et overordnet ansvar for regeringssamarbejdet. Dette er især vigtigt, når de nordiske lande drøfter sager på den europæiske dagsorden. Men det vil fortsat være i et samspil mellem de nationale regeringer og de nationale parlamenter, at vore landes Europapolitik skal formes og forankres.

Statsministrene lægger vægt på, at Nordisk Råds debatter om europæiske og internationale spørgsmål kan være en vigtig inspirationskilde for parlamentarikerne til at styrke deres positioner med nordiske vinkler. Men afgørende for synspunkternes gennemslagskraft er, at der er overensstemmelse og politisk vilje bag

de nordiske synspunkter i den europæiske debat og bag de europæiske synspunkter i den nordiske debat. F.eks. vil det være afgørende for Danmark, at der er overensstemmelse mellem de enkelte partiers tilkendegivelser i Nordisk Råd og Markedsudvalget. Det vil gøre Nordisk Råd mere partipolitisk og betyde mere liv og interesse for debatterne.

Der indføres et nordisk formandskab på alle niveauer i det nordiske regeringssamarbejde, såvel uformelt som formelt. Statsministeren i det land, som overtager formandskabet, vil for Nordisk Råd redegøre for planerne i de kommende år og for udviklingen af samarbejdet. Redegørelserne vil også omfatte regeringernes samarbejde om europæiske og andre internationale spørgsmål og dermed give samarbejdet et større perspektiv. I forbindelse med Nordisk Råds sessioner vil statsministrene naturligvis fortsætte den direkte dialog med Nordisk Råds Præsidium om aktuelle sager. Statsministrenes øgede engagement bør derfor være en inspirationskilde for Nordisk Råd til at målrette sin virksomhed i et større og bredere perspektiv.

Samarbejdsministeren skal bistå statsministeren i koordineringen af nordiske samarbejdsspørgsmål. Fagministrene trækkes mere aktivt med på deres fagområder. Det vil styrke kvaliteten af arbejdet i Nordisk Ministerråd og dermed dialogen med Nordisk Råd.

Den daglige koordinering foreslås varetaget af en nordisk samarbejdskomité, som vil bestå af statssekretærer eller tilsvarende embedsmænd fra hvert land. Repræsentanter for selvstyreområderne Færøerne, Grønland og Åland deltager. Komiteen vil rapportere både til statsministrene og samarbejdsministrene.

På regeringssiden vil det konkrete samarbejde også i fremtiden ske direkte mellem respektive fagministre og tjenestemænd. For så vidt angår den formaliserede del af disse møder foreslår vi, at de mere end 20 ministerråd og embedsmandskomiteer koncentrerer sig til områder af fællesnordisk interesse og til det, der er virkelig væsentligt såsom kultur, forskning og uddannelse, miljø, borgernes rettigheder og økonomisk politik.

Vi foreslår, at Nordisk Ministerråds Sekretariat og Nordisk Ministerråds budget koncentrerer sig omkring disse samarbejdsområder. Dette foreslår vi bl.a. for at få større overensstem-